

Dispvtationes Theologicae

Quatuor Tomis distinctæ: Qvibus Vniversa Theologia Scholastica Clare,
Breviter & accuratè explicatur

De Deo, Et De Angelis

Martinon, Jean

Burdegalae, 1644

Sect. 2. Quo tempore & loco creati sint Angeli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73898](#)

655 Disp. XXXV. de Angelis. Sect. I. & II.

Proindeque necessarium est Energumenum agitari aliquo spiritu, qui aliunde illa nouerit.

I. Neque instes posse naturaliter Energumenum incidere in eam temperiem imaginationis, qua linguarum peregrinatum institutores affecti sum erant, cum eas insituerent. Nam ut omittam, institutores plures simul fuisse, varieque affectos, & varijs temporibus aunc hæc, cuncta illa insituisse ut cabula, quæ simul Energumenus uno tenore pronunciat: illa affectio qualisque nullam habet necessariam connectionem cum libera vocis effervatione, & impositione ad hoc potius, quam a illud significans. Et nos quidem quomodo cunctus sumus affecti, eas voces formamus propterea volumus, & per alias in eiusdem significati notitiam venimus. Quod vero Energumeni quidam ad certas lunæ periodos torqueantur magis: tantum probat spiritum incidentem uti humoribus & affectionibus corporis, quæ tunc abundant copiosius, vel ad torqueandum aptiores sunt. Multa etiam in hoc genere similares dæmones ut blasphemari creaturae Dei, notarunt sancti Patres, Origen, Hieronym, Chrysostomus, in cap. 4. Matth. Chrysologus serm. 52.

Quod Valentianus dico similiter euidens esse primus, multa fieri saltem à Magis, opera spiritus alicuius potentioris, libere & non sine peccato. Ergo saltem illa probantur intelligentias à quibus sunt: quia Deo velut causa peculiaris, sibi nequeunt. Secundus, euidens etiam esse non posse Deum per se, ut causam particularem, operari quacunque sunt ab Energumenis, v. g. producere voces, aut similia, quibus homines per se inducantur ad peccatum, & ad falsum. Alioqui tentare ad malum, & totet causa particularis & moralis peccati, ad quod per se induceret. Certè si posset per se producere omnia quæ non sunt peccata, defectu libidinis subiecti, et si ad peccatum sollicitantia & ad falsitatem sequeretur primus, posse moraliter sollicitare ad malum, & ad religionem falsam: neque minus ad cooperari moraliter, quam cooperetur dæmon oracula è status edita, & alia falsa miracula, facta sine libertate subiecti. Ex quo secundum sequeretur nos posse prudenter dubitare, sinitne vera na omnia quæ tenemus tanquam à Deo reuelata. Si enim potest ad falsum sollicitare; dubitate possumus nunquid illa potestate sit iesus? Tertius, videtur est maximè indignum, & indecent, ut producatur homine per se solum, velut causa specialis, odium Dei: Ergo similiter ut producas externas affectiones, blasphemias, hereticas, impias, & voces institutas ad blasphemandum &c. supposita earum institutione. Neque minus indignum & indecent est ut Deus fingat se ad imperium Exorcistarum obedire, cogi, vri, expelli, & alia, quæ Dei nomine inuocato sunt in Energumenis: vel ad contactum

reliquiarum clamare se torqueri, & cogi inuitum ad multa praestanda: & inferala, ad Deum & Christum in Eucharistia adorandum, ad se submittendum pedibus Exorcistarum, & similia. Aliud autem est Deum cooperari, ut causam primam, ad entitatem actus peccati à creatura positi: & aliud, Deum solum ut causam peculiarem operari talis, ut aliquo signo posito, non in modum supplementi generalis causarum secundarum, & ex debito causa prima; sed instar causæ particularis obsequentis morali ter malæ hominum voluntati. Denique si Deus talibus signis & partibus mouetur: multò conuenientius esset ut nobis obsecundaret ad bonum, signis positis ex instituto, sicut Magis obsecundat ad malum. At hoc non facit, ut experientia notum est: ergo illud multò minus.

SECTIO II.

Quo tempore & loco creati sunt Angelis?

Constat primò ex dictis disp. 32, sect. I. Angelis esse à Deo productos: nimur ex generalibus testimonij, & unius, & rationib[us] naturalibus, quibus ibi ostendimus quidquid est extra Deum, ab ipso esse. Deinde speciatim id testatur Apostolus ad Corin[thios]. 1. In ipso condita sunt universa, sive throni, sive dominationes &c. Et Daniel. 3. inter opera Dei primo loco recenserunt Angelii. Et Psal. 145. Laudate eum omnes Angelii eius &c. Laudate eum sol & luna &c. Quoniam ipse dixit & facta sunt, ipse mandauit & creata sunt. Concil. quoque Lateran. cap. LXXXI. Firmiter, specialiter ait naturam Angelicam à Deo factam creatam. Idque confirmat experientia, quā constat Angelis Deo subiecti, eique famulari; bonos quidem, sponte: malos autem inuitos, vt in exorcismis apparet. Atqui si essent à se, non essent ita Deo subiecti, neque Deus in illos tale dominium usurpare aut exercere posset. Ens enim à se, vt non pendet ab alio in esse, ita neque in conseruari vel operari: sed ex symma illa felicitate essendi à se, habet omnem perfectionem, & independentiam à quouis alio.

Constat secundò ex eadem disp. sect. 2. Angelos propriæ & strictè sumpta creatione sunt illi productos, quia ex nullo subiecto educi poteruntur: ac proinde omnes immediate à Deo solo, nullo alio effectu concurrent, te physicè: quia vis creandi, de facto saltem, competit vni Deo, ut ibidem ostendimus. Quare errauit Aucenna, cap. 4. Meraph, cap. 4. existimans Deum creasse immediate primam tantum intelligentiam: ab hac secundam productam fuisse: à secunda tertiam: & sic deinceps: ab infima mundum corporeum. Errarunt pariter Valentianus suos Aeonas, alios ab alijs ortos consuminiles.

Baron
Pammel
Fuerunt
creati in
tempore.

centes, ut ex antiquorum testimonij refe-
runt Baron, anno Christi 145. & Pamme-
lius initio Commentarij in librum Tertul-
iani contra Valentini.

14. Confat tertio ex dictis Disp. 33. sect. 1.
Angelos non ab æterno, sed in tempore fuisse
creatos. Non quasi ab æterno creari nequi-
uerint (nam potentia creandi æterna est in
Deo, & Angelus quantum est ex se potest
esse æternus à parte ante, sicuti est à parte
post & sufficere naturæ prioritas inter cau-
san & effectum, sive liberum, sive necessari-
um; & creatio, seu productio ex nihilo,
dicit tantum nihil subiecti, at non dicit ni-
hil actualis termini, sed virtuale tantum &
possibile, quatenus res ab æterno creata po-
tuit non creari, & nihil esse, defectu crea-
tionis Deo liberæ: ac demum quacunque
in contrarium afferuntur, vel non adeo ma-
gri momenti sunt, vel æquè pugnant contra
processiones diuinæ, aut actus Dei liberos
& æternos, aut ipsam Dei æternitatem vir-
equaliter & aequivalenter successivam) sed
quia Deo placuit producere quacunque
produxit, & collectim, & diuissim, post
ipsorum non-existentiam, apropinde non
ab æterno. Iuxta illud Prover. 8. v. 22.
Dominus possebat me in initio viatorum suarum,
antequam quidquam faceret à principio: & ex-
pressam definitionem Concilij Lateran. cap.
Firmiter, ubi sic habet: Deus simul ab ini-
tio temporis utramque de nihilo condidit creatu-
ram spiritualem, & corpoream, Angelos am-
scilicet & mundanam: & deinde humanam &c.
Ex quo loco ulterius constat Angelos non
ante mundum corporeum, sed simul cum
ipso fuisse productos. Loquitur enim Con-
cilium de similitate temporis, vt patet ex
verbis illis, Deus simul ab initio temporis.
Scriptura quoq; Genes. 1. v. 1. significat non
ante cœlum & terram fuisse creatos. Alioqui
non esset verum quod absolute ait, In prin-
cipio creavit Deus cœlum & terram. Vbi sermo
est ad literam de principio temporis iuxta
viam vocis Hebraicæ breficit, id est, initio,
primum, ante omnia. Licet D. Augustin.
allegoricè exponat de Verbo seu Filio, qui
est sapientia Patris, & principium mundi in
genere causa sufficientis & exemplaris.

August.
lib. 1. de
Genesi ad
lxx.

15. Accedit etiam ratio congrua D. Thom.
q. 61. art. 3. Quoniam Angelos sunt pars
Vniuersi, & spiritualibus scilicet & corpo-
reis subordinatis in unicem compositi. Ergo
conveniens fuit produci simul ea omnia.
Quæ tamē ratio non concludit debuisse
producere simul mathematicè, sed moraliter
tantum: id est, non diuante, sed quasi mor-
aliter continuata actione, vt sex diebus fa-
ctum est. Alioquin enim astra, & plantæ,
& animalia sunt partes Vniuersi, æquè ac
cœlum & terra: quæ tamē simul & eadem
die cum illis non sunt facta.

16. Censeo nihilominus Angelos ne mathe-
maticè quidem, ac nullo modo ante pri-
mum diem creationis Vniuersi, & ante cœ-
lum & terram fuisse productos. Non anti-

primum diem: quia Exod. 20. v. 11. dici-
tur Deus sex diebus fecisse cœlum & terram, di-
nare & omnia quæ in eis sunt. Angelos te cœlum
autem in eis esse certum est. Non etiam ante
cœlum & terram, propter illud Genes. 1. v.

1. Simpliciter & ad literam, quod fieri po-
tent, intelligendum, In principio, id est, pri-
mum & ante omnia, creavit Deus cœlum &
terram. Et Prover. 8. v. 22. Sapientia di-
uina se cum Deo fuisse affirmans apte quam
quidquam faceret à principio, subdit v. 23.
& sequentibus, velet paraphrastice, Ante-
quam terra fieret &c. quando præparabat cœlos
aderant &c. quasi idem sit, Antequam quid
quid faceret, & antequam terra, & cœ-
los, & alia ibidem recentita. Puto etiam
Mose nomine cœli comprehensile tacite
Angelos, quorum in Genesi mentionem fa-
cit sapientissime. Ut è Patribus sentimus Gre-
gor. lib. 27. Moral. cap. 24. & Beda initio
libri Hexameron: vbi notat Mose de ter-
ra subiunxit v. 2. Terra autem erat in vacuo:
vacua: de cœlo non item: quoniam, inquit,
mox creatum, suis incolis, id est, Angelis
repletum est. Adde Genes. 2. v. 1. ita con-
claudi narrationem operis sex dierum: Igitur
perfecti sunt cœli, & omnis natus eorum, He-
braicæ, tenuitam, id est, exercitus eorum
quo nomine comprehendunt possunt non sel-
la tantum & astra, D. lateron. 4. v. 19. sic
dicta: sed & maxime Angelii, ut constat ex
Luc. 2. v. 13. & Apocal. 12. v. 7. vbi An-
gelii vocantur cœlestis exercitus & boni sum
malis præliaentes inducuntur.

Vltius, quod primo illo die, non post,
fuerint conditi, confirmari ex eo potest,
quod Iob 38. v. 6. & 7. cum Deu terra fun-
damenta appenderet, iam erant & iubilau-
bant omnes Filii Dei, hoc est, omnes tur-
ma Angelorum, Col. cittemalacia, ut verit
Parapirakes Chaldaicus. Quod etiam magis
consonat definitioni Lateanensis, cap.
Firmiter, Deus simul ab initio temporis &c.
Nam particula, simul, significat eodem die
& instanti temporis mathematice. Al-
iquin enim homo simul moraliter creatus
fuit, de quo tamen Concilium ibidem ait
Deinde humanam.

Quod vero attinet ad locum in quo pro-
ducti sunt, probabilius est cœlum fuisse.
Quia locus aptior fuit ipsorum creationis: quia
natura purior debetur locus purior. Om-
nino autem conveniens fuit creari alicubi
intra hoc Vniuersum, cuius sunt partes, cui-
que magna ex parte præsident. Magis tamen
nonnulli probant conditos fuisse in cœlo,
quia inde electi sunt qui peccarunt. Nam
Adam è Paradiſo terrestre expulsus quidem
fuit Genes. 3. v. 23. alibi tamen conditus
Genes. 1. v. 27. Posito autem quod eodem
in loco conceauerint, quo fuerint producti,
probabilius cepit proposito fuisse in alio
cœlo interiori, quam in Elysio. Quia
non decuit Beatorum sedem inquinari pec-
cato: & statui viatorum minus conueniebat
locus termini. Neque cœlum Elysium

Sed cum
celo, pri-
mo in
mo ipso
dic.

Beda

regis

17.

Creati fue-
runt in eis
lo ipso.

Lateron.

18.

358 Disp. XXXV. de Ang. Sect. II. & III.

creatum sit solum primo die, sed & aliquod aliud, ut etiam plura supra firmamentum, & celos omnes sydereos secundo die creatos, in quibus quarto die Sol & Luna, aliaque altera fuerunt primò facta. Cu*iusm*di esse dicunt Astrologi communiter primū mobile: & quidem vox Hebræ *al-*
majn, Genes. 1. est dualis numeri, ex quo sumi potest coniectura, duos celos tunc fuisse creatos. Adducunt at qui illud Isa.
14. v. 13. de Lucifero allegoricè dictum,
Ascendam in celum, & ero similis altissimo. Si enim, ipso iunt, iam in celo Empyreo fuisse, non desiderasset illuc ascendere, neque in aliud superius, quod nullum est. Sed ille locus nimis probat. Ibidem enim v. 14. immediate post subditur, *Ascendam super altitudinem nubium.* Vnde similiter probaret quis infra nubes creatum fuisse. Ac certum est non omnia de Rege Babylonis ad literam ibi dicta, possit Lucifero exactè accommodari. Sat est illo loquendi modo eius superbioris allegoricè exprimi.

Rupertus quicquid lib. 1. in Genes. cap. 11. & Eugubin. lib. 8. de perenni Philo-
phia cap. 21. censem fuisse creatos in regio-
ne aeris. Sed aliqui nisi fideliter. Quia scilicet constare putant tenuibus corpori-
bus ex parte formae. Quidam vero alii
apud August. lib. XI. de genesi ad literam
c. 17. existimat bonos in celo, malos autem
inferius in mundo productos fuisse. Sed mi-
nius probabiliter. Tum quia sola illa Angelorum Responsum a uno portius loco creari debili; tum præcipue quia non expedit ante peccatum malos a bonis separari, & quasi
ad peccatum loco ipso destinati, vel ante
culpam puniri, ut docet & expendit idem
S. Augustin. cap. cit.

mitti, nisi essent creature intelligentes ubi-
bus promitteretur. Non erant autem ho-
mines; ergo Angeli. Secundò, Ecclesiasti-
ci 1. v. 4. dicitur, *Prior omnium creata est sa-*
pientia. Non diuina, quia creata, non hu-
mana, quia sexto die producta. Ergo Angelici-
ca. Tertio, Job 41. vers. 14. de Lucifero sub
nomine Behemot dicitur, quod ipse sit
principium viarum Domini. Ergo ante mundum
corporum conditus fuit. Quartò, valde
conueniens fuit Angelos, ut natura, ita &
tempore productionis cetera præcessire.
Addunt denique Gennadius & Cassianus, ne
Dei bonitas maneres otiosa, sed haberet in
quibus per multa ante sæcula liberalitatem
ostenderet.

Ad qua primum Respondeo huiusmodi plures
ē Patribus contrarium sensisse, vt Epiphanius,
Theodoreum, Augustinum, Gregorium
magnum, Bedam, Anselmum, Rupertum,
Thomam, & Latinos omnes qui post Au-
gustinum scripserunt. Secundò dico rem in
Concilio Lateran. satis definitam videri.
Quod Concilium Occidentalicum fuit omniū
celeberrimū, ex mille ducentis Patribus: &
in ipsa fidei professione, initio præmissa, mo-
re Cœciliorum, ante damnationem erorum.
Abbatis Iacobim, habet verba suprà relata:
Is ab initio temporis utramque de nihilo condidit
creaturem spiritalem & corpoream: Angelicam
& mundanam: deinde humanam &c. Tiulus
capitis est, de Summa Trinitate & fide Catholi-
ca. Initium verò, Firmiter credimus & simili-
citer confitemur: nec aliud quicquam haec cur
toto illo capite, quod non censeatur esse de
fide, ab ipsis aduersarijs, præter hoc unum
modò relatum de productione & spiritualitate
Angelorum: de qua tamen eodem tenore
& modo Concilium loquitur, ac de san-
ctissima Trinitate, Baptismo, Eucharistia, &
alijs fīci dogmatibus.

Negari etiam non potest particula, simul,
intelligendam esse de similitate temporis.
Nam licet alioqui sumi posset, sicut hebreu
iāhad, in sensu collectivo, non tempo-
rali, quasi diceret, Deus pariter, seu æquè,
condidit utramque creaturam: ut sumitur in
quibusdam alijs Scripturarum locis, simul insi-
piens & stultus peribunt, id est, æquè peribunt,
eodem genere mortis corporeo, licet non si-
mul tempore & eodem instanti, Psal. 48. v.
1. Et, Qui viruit in Cœlum, creauit omnia simul,
Græcè, καὶ, id est, communiter pariter,
unum æquè ac aliud, Ecclesiastic. 18. v. 1
non posse tamen ita sumi in præsenti patet
ex verbis proximè sequentibus, Ab initio
temporis &c. Deinde humanam quæ duratio-
nem temporis aperte significant.

Addo quod verba illa Cœciliij, simul ab ini-
tio temporis, vel significant initium duratio-
nis creatarum, ut ego verum esse existimo: vel
initium duracionis corporearum & morus coele-
stis. Et quicquid dicatur ab Aduersarijs, fal-
sum erit, in eorum sententia, quod ait Con-
cilium, simul ab initio temporis conditam
fuisse utramque creaturam, purè spiritalem,

Rupert.
Eugub.

August.

Cassian.

D. Thom.

Lateran.

SECUNDUM III.

Refutantur qui volunt Angelos fuisse ante
mundum in creatos.

Contradicimus quoque quod supra diximus.
Angelos non ante mundum fuisse crea-
tos senserunt multi ex Graecis Patribus, Ori-
genes, Basilijus, Nazian, Chrysost. Damasc. &
modo credimus. Cassiano collatione 8. cap.
7. indebitum apud fideles omnes id fuit.
Quod forte mouit S. Thomam, Cassiani le-
gitime in assiduum, vt diceret q. 61. att. 3. Pa-
tres Graecos concorditer ita sensisse. Idem-
que multis Recensitorum mouet, vt existi-
ment contrarium non esse de fide, nec defi-
nitum à Concilio Lateran. cap. 1. de Sum.
Trinit. sed tantum obiter & ex occasione di-
cunt.

Fundamētū Authorum Statutorum præci-
cipua fuerunt. Primum, quod Tlti 1. x. 1. & 2.
dicitur vita aeterna promissa ante tempora
secularia, Græcè προτοπόντια, id est,
ante temporā aeternā. At non potuit pro-